

лежник, на който се отбелязва датата на събирането, типовете растителност (гора, поляна, ливада, сечище и т.н.), надморската височина, името на местността, влажността и механичният състав на почвата.

След приключване на ботаническите екскурзии се пристъпва към изсушаване на събраните материали. Изсушаването може да стане по различен начин. За предпочитане е сушенето да бъде в хербарийни преси между две метални или дървени рамки с размери 30–42 cm. Особено важен момент преди сушенето е правилното разполагане на растенията между сушилната хартия. Ако дължината на растенията е малко по-голяма от дължината на хербарийния лист, те се прегъват под остър ъгъл. Като се започне от корена, последователно се оправят всички вегетативни и репродуктивни органи, така че да се запази общият хабитус на растенията. Ако се получава голямо натрупване на листа и клони, се отстранява част от тях. Дебелите грудки, луковици и др. се потапят във вряла вода и надлъжно се разрязват. Преди сушене във вряла вода се потапят и други месести стъбла и листа. Ако растенията имат бодли или шипове, поставят се между картони и дъски, за да се сплескат. При подреждането на сушилната хартия не трябва да се допуска навън от нея да остават части на растенията. След това се поставят между рамките на пресата или между две дъски и се притискат с 20–25 kg тежест, която трябва да е равномерно разпределена.

В процеса на сушенето ежедневно се сменя сушилната хартия. Растенията внимателно се преместват между сухи листове, а навлажнените се оставят да съхнат на открито, проветриво място. Сушенето продължава средно 6–7 дни. Този срок може да бъде и по-дълъг при някои месести растения, а подмяната на хартията през първите дни може да става и два пъти дневно. Моментът на изсушаването може да се определи по няколко начина. Хваща се растението за основата на стъблото и се държи в хоризонтално положение. Ако стъблото и листата не се превиват, счита се, че растението е изсушено.

След изсушаването растенията се прикрепват върху бяла рисувателна хартия или картон с размери 30 X 40 cm. Прикрепването на едри растения с дебели стъбла или клонки става чрез зашиване на няколко места, прикрепването на растения с по-тънки стъбла и клонки става с помощта на лепенки. Тъй като хербарийните листове се подреждат един над друг, при зашиване с конец задната страна трябва да бъде оформена така, че да не се създават предпоставки за закачане и чупене на растенията под нея. В зависимост от размерите им растенията се мон-